

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Farkasné dr. Boleratzky Eszter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Dani Csaba jogtanácsos által képviselt alperes ellen energiafelhasználási támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. december 17. napján kelt 17.K.32.081/2010/8. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 17.K.32.081/2010/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 5.000 (ötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú közigazgatási szerv a 2009. február 12. napján kelt G-01-25-0901395864/2009. számú határozatában - 2009. január 1-től 2009. december 31-ig terjedő időszakra - a felperes részére energiatámogatást állapított meg.

A lakossági vezetékes gázfogyasztás- és távhőfelhasználás szociális támogatásáról szóló 289/2007. (X. 31.) Kormányrendelet (a továbbiakban: R.) 7. §-a alapján lefolytatott ellenőrzés eredményeként a közigazgatási szerv a 2009. szeptember 30-án hozott E-01-9101006903/01-2009. számú határozatában az energiatámogatást 2009. október 1. napjával megszüntette.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2009. december 18. napján hozott GEM-21564/2009. számú határozatában az első fokú határozatot helybenhagyta. Az alperes érdemi döntését az R. 1. § a) pontjában, 4. § (1) és (2) bekezdéseiben, 7. § (3) bekezdésében, a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Atv.) 26. § (1) bekezdésében foglaltakra alapította. Határozatát azzal indokolta, hogy a támogatásra való jogosultság megállapításához több együttes feltétel szükséges, a bejelentett lakó- illetve tartózkodási hely, és a tényleges tartózkodás ténye a kérelemben megjelölt jogcímen. Egy adott háztartás csak akkor válhat jogosulttá energiatámogatásra, ha valamennyi tagjának van bejelentett, azaz a lakcímet igazoló hatósági igazolványban feltüntetett lakcíme, és

ténylegesen ezen tartózkodik, továbbá a támogatást is ehhez a címhez tartozó fogyasztási helyre igényli. A felperes esetében e kritériumok nem teljesültek, mivel bejelentett lakcíme eltérő, ezért az energiatámogatás felvételére jogalap nélkül került sor.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Azzal érvelt, hogy az alperes nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szerinti tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének. Előadta, hogy az R. nem ír elő kötött bizonyítást és nem mondja ki, hogy a tartózkodást csak a nyilvántartásba érvényes bejegyzéssel lehet igazolni, mivel tartózkodási helye változatlan, a határozatok téves jogértelmezésen alapulnak.

Az első fokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

Az alperes eleget a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének, jogszerűen szüntette meg a jogosulatlanul igénybevett támogatás folyósítását a határozatában foglalt jogszabályhelyekre figyelemmel. A felperes lakcímkártyáján a támogatás iránti kérelem benyújtásakor nem szerepelt a fogyasztási helyként feltüntetett tartózkodási hely, ezért a felperes nem volt jogosult energiatámogatásra. A jogszabályi rendelkezésekre és a Legfelsőbb Bíróság joggyakorlatára utalva rögzítette azt is, hogy az R. nem rendel el kötött bizonyítást, de a támogatásra való jogosultság feltételéül szabja, hogy a fogyasztási hely ne csak az igénylő lakó- vagy tartózkodási helye legyen, hanem az igénylő be is legyen jelentkezve a hatósági nyilvántartásba.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát. Azzal érvelt, hogy az első fokú bíróság nem merítette ki kereseti kérelmét, a határozatok nem felelnek meg a Ket. 37. § (2) bekezdésében, 50. § (5) bekezdésében, az R. 4. § (2) bekezdésében foglaltaknak. Előadása szerint ténszerűen és életvitelszerűen a támogatási kérelemben megjelölt lakcímen lakik, és bár a tartózkodási hely bizonyításának legegyszerűbb módja a nyilvántartásban való szerepeltetés, ha ez hiányzik, a szabad bizonyítási szabályokból következően az egyéb módon is igazolható.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva - a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján - azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet tényállása jogszerű. A felperes érvelésével ellentétben az első fokú bíróság döntött a kereset által vitatott körben a jogvitára irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően, azok helyes értelmezésével, és teljes körűen eleget tett a Pp. 206. § (1) bekezdése, 221. § (1) bekezdése szerinti bizonyítékértékelési és indokolási kötelezettségének is.

A Legfelsőbb Bíróság jelen ügyben eljáró tanácsa teljes körűen osztja az első fokú bíróság ítéletében kifejtett jogi álláspontot, amely megegyezik a jelen perbelivel azonos ténybeli és jogi megítélésű Kfv.I.35.457/10/4, Kfv.VI.37.411/08/7, Kfv.VI.39.178/10/4, Kfv.VI.37.279/09/4. számú ügyekben hozott legfelsőbb bírósági határozatokkal, ezektől nem kíván eltérni, és csupán a következőkre kíván rámutatni:

A felperes az érvényesen bejelentett lakóhelyétől eltérő címre igényelt energiatámogatást, a támogatni kért ingatlan címén a kérelem benyújtásakor nem rendelkezett érvényes bejelentett lakó- vagy tartózkodási hellyel.

Az R. 1. § a) pontja szerint - amely utal a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Tv.) 4. § (1) bekezdés f) pontjára - a háztartás az egy lakásban élő, ott bejelentett lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező személyek közössége.

Az R. 4. § (2) bekezdése értelmében a háztartásban élő személyek meghatározásánál a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás adatai az irányadók.

A támogatásra való jogosultság megállapíthatóságához lakóhely vonatkozásában az R. tehát két együttes feltételt követel meg, a bejelentett lakó- illetve tartózkodási helyet, és a tényleges ott tartózkodást. Az Atv. 26. § (1) bekezdése egyébként is előírja az állampolgár számára, hogy köteles beköltözés vagy kiköltözés után 3 munkanapon belül lakóhelyének, tartózkodási helyének címét nyilvántartásba vétel céljából bejelenteni.

Téves tehát az a felperesi álláspont, mely szerint a támogatni kért ingatlanban történő tartózkodás is megalapozza a támogatást, illetve a nyilvántartáson kívül más bizonyítási eszközzel is igazolható a tényleges tartózkodás, mert az R. előzőekben ismertetett szabályai szerint a bizonyítás a nyilvántartásban szereplő adatokra korlátozódik.

A felperes energiatámogatás iránti kérelmén, az igénylésen kitöltött adatok valódiságát aláírásával ismerte el, és a hatóság ezeket elfogadva döntött a támogatás megállapításáról. Az ellenőrzés során azonban - a hatósági nyilvántartás adataira alapítottnan - a Ket. szabályainak betartásával megalapozottan állapították meg a felperes valótlan adatszolgáltatását. Hiánypótlási felhívásnak, további bizonyításnak az R. szerint nem volt helye, ebből következően jogszerűen és megalapozottan került sor a támogatás megszüntetésére. A felperes ezt jogosulatlanul vette igénybe, mert lakcímkártyáján a támogatás igénylésekor nem szerepelt a fogyasztási helyként feltüntetett tartózkodási hely.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján - hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

Az eljárás a Tv. 16. §-a értelmében illetékmentes.

Budapest, 2011. június 30.

Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró